

PetraLouise Muris

AARTJE LANGSTAARTJE

en de katten van Kreta

© 'Aartje Langstaartje en de katten van Kreta'
Geschreven en geïllustreerd door PetraLouise Muris
Voor /leesverhaaltje: voor kinderen rondom 8 jaar.
Alle werken van deze auteur zijn wereldwijd
auteursrechtelijk beschermd.

Hoofdstuk	bladzij
1	3 De reistas.
2	7 Kreta.
3	10 De katten van Kreta
4	14 Op zoek naar een reistas.
5	18 Het verkeerde vliegveld.

HOOFDSTUK 1 DE REISTAS.

Aartje ligt bij Parel in het poezenmandje, hij vraagt:
'verveel jij je ook Parel?
Ik zou eens iets heel leuks willen doen.
Het is saai in de dierenwinkel. Kom je?'

Parel ligt languit, hij kijkt op.
'Miauw, ik vind het hier heerlijk.
Het is hier lekker warm en kan hier heerlijk slapen.'
Hij rekt zich uit en laat daarbij zijn nagels zien.
Hij geeuwt: 'miauw, ga maar zelf iets doen, ik blijf hier.'
'Dan niet.' zucht Aartje, hij trippelt uit de poezenmand.

De hond ligt ook in zijn mand, hij slaapt ook.
'Hoe, hoe, Waf-waf!' roept het muisje.
Waf-waf doet één oog open, hij geeuwt ook.
Aartje vraagt: 'verveel jij je ook Waf-waf?
Ga jij daarom slapen?'
'Ik verveel mij niet, ik heb nog slaap.' blaft Waf-waf:
'maar nu ben ik wakker. Gaan wij een spelletje doen?
Ga jij het balletje wegrollen?
Dan ga ik de bal weer halen.'

De hond is blij, hij kwispelt met zijn staart.
Hij rent zijn mand uit.
Hij pakt het balletje in zijn bek en laat het telkens vallen.
Hij holt de winkel door.
Als hij eindelijk de tijd heeft om het balletje bij Aartje te brengen, heeft die geen zin meer in dat spelletje.
'Ik ga naar buiten Waf-waf. Ik ga mijn vogelvriendjes opzoeken of zullen wij naar het park?'
'Waf woef, ja! Ik wil naar het park!'

‘Dan moet jij wel stiekem de deur uit, want jij mag niet alleen naar buiten.’ piept het muisje.

‘Oei, dan ben ik stout!’ blaft Waf-waf: ‘ik mag niet stout zijn.’ Aartje wijst naar de deur. ‘Kom, de deur staat nu open, laten we gaan.’

Waf-waf rent naar buiten en verstopt zich achter een glasbak.

De muis trippelt ook de winkel uit en rent hem achterna.

‘Woef, waf, waar is dat park? Ik wil erheen.’

‘Die kant uit!’ roept Aartje.

Waf-waf staat opeens stil, hij jankt bij de stoeprand.

‘Hier is een drukke weg Aartje, ik durf niet naar de overkant. Ik wil niet oversteken.’

‘We moeten wel want daar is het park.’ zegt de muis.

‘Mij niet gezien, ik durf echt niet, hier rijden teveel auto’s.’ jankt de hond.

‘Zullen wij dan maar niet naar het park gaan?’

Zullen wij dan gewoon door het winkelcentrum gaan wandelen? Ik wil dan wel op jouw rug zitten, Waf- waf.’

‘Oké, kruip maar tussen mijn nekharen, maar er niet aan trekken hoor!’

Waf- waf loopt eerst een blokje rond en daarna snuffelt hij langs de winkels naar iets lekkers.

‘Woef, woef, ik ruik gebakken vis!’ smakt hij en likt zijn bek af.

‘Ik heb liever in iets zoets.’ lekkerbek het muisje.

Waf- waf rent naar de viswinkel, het ruikt er sterk naar gebakken vis.

‘Ik mag niet naar binnen.’ jankt hij: ‘misschien ligt er vis op de stoep. Misschien heeft iemand iets laten vallen.’

‘Kijk daar eens Waf-waf?’ wijst Aartje: ‘daar staat een tas.’

Naast het bankje staat een tas, er is niemand bij.
Waf- waf rent naar de tas.

'Hé, daar zit die gebakken vis in,... geloof ik.' blaft hij.

'Ik ruik chocola, geen vis.' weet Aartje.

'Nee, jakkes chocola is veel te zoet, ik wil vis.' blaft Waf-waf: 'ik loop naar die winkel terug.' Hij rent terug.

'Ik wil in die tas kijken, buig eens door jouw voorpoten Waf-waf? Dan loop ik erheen.'

De hond buigt door zijn voorpoten.

Aartje springt van de hondenrug en rent op de tas af.

Hij klimt er tegenop.

De tas is open en hij klautert erin.

'Joepie! Chocola!' juicht Aartje.

Tussen de papieren in de tas ligt een chocoladereep.

'Ik heb chocola gevonden Waf-waf, mm lekker!'

Waf-waf hoort het niet, hij snuffelt voor de viswinkel.

De domme muis bijt het papiertje los en knabbelt aan de chocoladereep, hij heeft niet door dat er iemand aankomt.

Plotseling grijpt een hand in de tas en haalt er een boek uit. De muis schrikt, hij verstopt zich in een hoekje onderin de tas.

De hand doet de tas dicht.

De arme muis kan er niet meer uit, hij zit opgesloten en het is donker in de tas.

Aartje schudt heen en weer tussen al de spullen in de tas.

De muis weet niet dat de tas een reistas is en dat die mee naar het vliegveld gaat.

Hij weet ook niet dat de tas van een piloot is.

Dat is de man die het vliegtuig bestuurd.

De muis is bang, hij hoort allerlei vreemde geluiden, hij weet niet wat het is.

Zijn snoetje trilt van angst.

Hij hoort opeens een heel hard geluid en daarna krijgt hij een eng gevoel in zijn oren. Het doet zelfs een beetje pijn.

Hij weet niet dat het vliegtuig dat lawaai maakt en dat het de motoren zijn.

Het duurt een hele tijd voor het enge geluid ophoudt.

Aartje hoort nu alleen nog stemmen.

Eerst een heleboel en daarna een paar.

Er wordt gelachen, die lach komt van iemand die de tas vasthoudt.

Aartje kan het niet goed horen, hij heeft last van zijn oortjes.

Hij hoort niet dat de piloot zegt: 'ha, ha, wat een heerlijk vliegtuig is dit, deze is beter dan de vorige die ik bestuurde.

Dat ding had aldoor wat.

Nou, ik wens jullie een prettige tijd hier op Kreta.'

HOOFDSTUK 2 KRETA

De tas slingert heftig heen en weer en op en neer.
De tas belandt met een klap op de achterbank van een

auto. “Bonk!”
‘Au, waarom gaat de tas niet open?’ schrikt de muis: ‘ik wil naar huis.’
Hij hoort weer lawaai.
Na een kwartiertje stopt de auto.
De tas schudt weer totdat die op een tafel wordt gezet.

Als de tas opengaat grijpt een hand naar de chocoladereep.
Aartje schrikt, hij springt eruit en verstopt zich snel.
‘Wat was dat?’ schrikt de piloot: ‘was dat een muis?’
Hij zoekt in hoeken en in kasten onder tafels en onder stoelen naar de muis.
De piloot zucht: ‘ik vind hem niet, laat maar hoor.’

Aartje is blij dat de piloot niet meer naar hem zoekt.
Hij durft nog niet uit zijn schuilplaats te komen.
De muis blijft stilletjes zitten totdat het donker wordt.
Als de deur open gaat, glipt hij naar buiten.

Oei, het is wat is het donker buiten, er staat geen lantaarnpaal.
De muis ziet niets en rent weer snel naar binnen.
Aartje weet niet dat hij net op tijd binnen is.
Hij is aan een hongerige kat ontsnapt.
Die miauwt klagelijk als de muis in het huis verdwijnt.
De kat kan hem niet achterna want hij hoort niet in dat huis.

De kat is een zwerver en een zwerver zwerft rond op zoek naar eten en een plek om te slapen. Hij mag niet binnen.

De kat loopt heen en weer voor de deur, hij miauwt en miauwt. Hij roept de muis in een andere taal.

De kat spreekt poezen- Grieks.

‘Lief muisje, ik wil met jouw spelen!’ roept de poes.

Aartje verstaat hem niet, hij zoekt snel een verstoppelk.

‘Morgen als het zonnetje op is, ga ik naar buiten.

Dan ga ik naar huis.’ denkt de muis.

Hij valt in slaap en wordt niet eerder wakker dan dat de zon schijnt.

‘s Morgens wekt het zonnetje hem.

‘Ach ja, ik ben in een vreemd huis.’ geeuwt hij.

Hij rekt zich uit en snuffelt rond in de keuken.

Het muisje klaagt: ‘niks, er ligt niks op de grond. Ik heb honger, ik wil iets eten.’

Dan klautert hij tegen het aanrecht het werkblad op.

Niets, het werkblad is ook schoon, nergens ligt een kruimeltje brood.

‘Dan ga ik maar naar buiten.’ denkt Aartje, hij laat zich meteen van het aanrecht glijden.

Hij rent naar de voordeur maar die is op slot.

Dan kijkt hij rond en ziet een raam openstaan.

De muis klimt tegen de muur omhoog en trippelt even later over het raamkozijn.

Met een grote sprong belandt de muis tussen de planten.

Hij heeft niet in de gaten dat er een kat naar hem loert.

De kat ligt plat op de grond, hij gromt een beetje.

Nog even en dan is hij klaar om bovenop Aartje te springen.

Aartje wandelt nietsvermoedend door het zand en de lage vetplantjes.

Hij snuffelt hier en daar tussen het zand opzoek naar insecten.

De muis eet liever kleine beestjes dan dat zijn buikje zo hard moet knorren van de honger.

Dan gebeurt het.

De kat springt plots op de kleine muis en zijn scherpe nagels houden hem stevig vast.

Aartje schrikt zich een ongeluk, hij piept heel hard. Zo hard dat andere katten het ook horen.

Arme muis, hij bengelt tussen de tanden van de grote kat. Aartje weet heel zeker dat hij nu opgegeten zal worden.

De kat wil Aartje net gaan oppeuzelen als er een andere kat aankomt.

Die heeft ook honger, hij lust ook wel een vette muis.

De grote kat rent met Aartje weg en de andere kat holt er achteraan.

Dan komt er nog een kat, zij zijn nu met zijn drieën.

Zij komen grommend en miauwend dichterbij, zij willen de muis afpakken.

'Miauw, miauw, wij willen ook een lekker hapje!'

Aartje piept en piept maar het helpt hem niets, de kat laat hem niet los.

HOOFDSTUK 3 DE KATTEN VAN KRETA.

De katten rennen op de grootste kat af en krabbelen en bijten hem, zij beginnen te vechten.

Van schrik laat de grootste kat de muis vallen.

Aartje rent weg, zo hard zijn pootjes rennen kunnen.

Het muisje rent de verkeerde kant op, hij rent in de richting van de zee. Van schrik springt hij het water in.

Nu moet de kleine muis zwemmen.

De muis zwemt langs de rotsen, zo kunnen de katten hem niet zien.

Na een tijdje in de zee, is de muis erg moe en koud.

Voorzichtig krabbelt hij op een rotsblok en rust er op uit.

Omdat er geen kat is te zien sukkelt hij door de warmte in slaap ... totdat hij gemiauw hoort.

Het gemiauw is niet ver van hem vandaan.

Hij kijkt angstig naar een zwarte kat die iets verderop zit.

Het muisje durft niet weg te rennen.

Hij hoopt dat de kat hem niet ziet.

Maar de kat heeft zojuist de muis opgemerkt en sluipt langzaam naderbij.

Aartje ziet de kat sluipen, moet hij nu weer het water in?
Hij denkt razendsnel na en springt toch de zee in.
Weer zwemt hij achter rotsblokken, zou de kat hem zien?
Het valt niet mee voor de muis om tegen de aanrollende golven te zwemmen.

De zwarte kat staat vlakbij het water, hij ziet de muis zwemmen.
Hij miauwt verdrietig omdat hij honger heeft en niet bij de muis kan.
De kat durft niet in het water.
Elke keer steekt hij zijn poot in het water, maar schudt hem gauw droog als die nat wordt.
Na een poos geeft de kat het op en loopt weg.
Aartje klimt voorzichtig op een rotsblok en verschuilt zich achter een andere.
Hij wacht net zolang totdat de kat niet meer in de buurt is.
Dan begint hij zijn wandeltocht.
Het lijkt de muis beter om van plant naar plant te rennen en zich daarin te verstoppen.
Zo kan hij zien of hij verder kan wandelen of dat het beter is om te blijven zitten.
'Vreselijk,' denkt het arme muisje terwijl hij bibbert van angst: 'was ik maar van die chocoladereep afgebleven dan was ik nu niet hier. Hier lopen alleen gemene hongerige katten die mij als een lekker hapje zien.
Waar ben ik, ben ik ver van het winkelcentrum?'

De kleine muis weet niet dat hij in Griekenland is en dat hij op een eiland is dat Kreta heet.
Er is niets anders dan zee om dat eiland.
Hij zou met een boot of met het vliegtuig moeten om eraf te kunnen.

Aartje ziet geen kat en daarom rent hij naar een andere struik.

‘Waar is het winkelcentrum toch!’ piept hij wanhopig.

‘Hoorde jij wat?’ vraagt een poes in het Grieks.

‘Wat hoorde jij dan?’ vraagt een andere kat.

‘Volgens mij, was het een muis.’ beweert de poes.

‘Ik lig hier nou net zo lekker in het zonnetje, ik ga niet kijken.’ miauwt de kat.

‘Ik ga wel,’ zucht weer een andere poes: ‘ik moet ook altijd als eerste opstaan. Ik wil ook wel blijven liggen!’

De muis schrikt zich een hoedje als hij drie dikke katten ontdekt.

Eén van de katten is zwart, zou dat dezelfde kat zijn als die bij de zee?

En gaat die kat straks op hem jagen?

Aartje weet niet dat deze katten niet zo'n honger hebben omdat zij een baasje hebben.
Zij krijgen kattenvoer en worden goed verzorgd.
Aartje verstopt zich bovenin de struik.

De zwarte poes rekt zich uit en gaat staan.
Zij kijkt rond en geeuwt: 'nou, gaap, ik zie helemaal niets.
Als jullie met die muis willen spelen, zoeken jullie hem zelf maar op.'
Zij gaat onmiddellijk weer liggen met haar kop tussen haar voorpoten.
De andere katten blijven liggen, zij hebben geen zin om achter de muis aan te gaan.

De muis verstaat geen Griekse poezentaal, hij durft niet te gaan lopen.
Hij wacht net zolang totdat de katten naar het huis hollen om te gaan eten, maar dan is het al avond.
In Kreta gaat de zon snel onder en is het snel nacht.

Arme muis, nu durft hij de struik niet uit omdat hij niets ziet in het donker.
Hij bibbert, hij durft niet te gaan slapen.
Omdat hij niet slaapt, piekert hij hoe hij weer thuis kan komen.
Dan krijgt hij een idee.
Het lijkt hem het beste is om een tas te zoeken en wel eentje die openstaat.
'Morgen,' denkt hij: 'morgen zoek ik een tas die openstaat, dan ben ik gauw weer bij Waf-waf, Parel en Lorretje.'

HOOFDSTUK 4 OP ZOEK NAAR EEN REISTAS.

De hele nacht kijkt de muis angstig in het donker.
Gelukkig wordt hij niet gevonden door de wilde zwerfkatten.
Als het dan eindelijk daglicht wordt, gaat de muis op pad.
Hij rent weer van struik naar struik opzoek naar een reistas.

Aartje rent onder een struik vandaan en ontdekt een weg.
Het is een geasfalteerde weg waarop een enkele auto rijdt.
De muis loopt nu langs de wegwand opzoek naar zijn
winkelcentrum of naar een reistas.
Hij merkt dat het snel drukker wordt.
Op Kreta werken de mensen al heel vroeg omdat zij
om elf uur moeten schuilen voor de zonnestralen.
Iets verderop stopt een auto en de chauffeur stapt uit.
Aartje rent zo hard hij kan naar de auto.
De auto staat vol kratten brood.
Mm, het ruikt zo lekker dat Aartje de auto in krabbelt.
Hij knabbelt aan het brood, hij knabbelt net zolang totdat de
autodeur met een klap dichtslaat.
De muis schrikt van de deur, hij laat de broodkruimels uit
zijn bekje vallen.
De auto rijdt en de muis kan er niet uit.

Dan stopt de auto en de deur zwiept open.
Aartje springt naar buiten.
Gelukkig verstaat hij de man niet die zijn aangevreten brood
ontdekt en boos naar het wegrennende muisje kijkt.
Die muis heeft zijn buikje rond gegeten en is erg moe.
Aartje trippelt naar een struik en klimt erin en valt tussen de
bladeren in slaap.

Na twee uurtjes slaap is Aartje uitgerust.
Hij trippelt weer van struik naar struik en komt in de buurt van een mooi wit huis.
Het ruikt er heerlijk naar taart, Aartje heeft trek in taart.
De muis wil op het balkon klimmen want daar staat de taart.
Op het balkon is niemand te zien daarom kijkt hij waar hij het best omhoog kan klimmen.

Net als hij tegen de muur wil gaan klimmen sist er iets heel hard achter hem.

De muis schrikt zich een hoedje en springt in een struik.

‘Zo, heb jij wel trek in die taart!’ sist de kat: ‘nou... ik heb wel trek in jou!’

Aartje maakt dat hij wegkomt en schuilt in een gaatje in de muur van het huis.

Weer moet hij wachten totdat de kat weg is.

Gelukkig duurt dat niet heel lang.

‘Jeetje, wat zijn hier een boel katten!’ jammert het muisje.
Hij kijkt links en rechts of hij de kat nog ziet, maar die is nergens te zien.

‘Ik moet de weg naar huis terug vinden.’ denkt de muis.
Hij trippelt een tijd rond en uiteindelijk vindt hij een weg.
Auto’s rijden met een hoge snelheid voorbij.

‘Hoera, nu ben ik gauw thuis.’ denkt Aartje als hij er langs trippelt: ‘misschien stopt hier ergens een bus.

Misschien staat er een tas bij de bushalte, dan kruip ik erin.’

De muis loopt en loopt, net als hij even wil uitrusten stopt er een auto langs de kant van de weg.

De auto staat met een platte band en iemand stapt mopperend uit.

Omdat de achterklep van de kofferbak openstaat klimt de muis erin.

De muis maakt zich zo klein mogelijk.

De auto schudt een beetje op en neer en na een poos stapt de meneer weer in.

Hij heeft een andere band onder de auto geplaatst maar moppert nog steeds.

Nu rijdt de auto.

Aartje is blij dat hij niet hoeft te lopen.

Waar rijdt de auto naartoe?

De muis heeft geen idee.

Het ziet er hier zo anders uit, het lijkt niet op thuis.

Maar waar is thuis?

De muis wil naar de stad.

In de stad rijden bussen.

Misschien herkend hij een bus of het nummer wat erop staat en misschien kan hij erin klimmen.

Dan weet hij: 'ja, die is het, daarmee kom ik snel thuis.'

Hij weet nog steeds niet dat hij in een ander land is.

De auto stopt bij een winkel en de meneer stapt uit.

Hij doet het achterklep van de kofferbak open.

De muis springt er meteen uit.

'Joepie,' piept Aartje: 'ik zie daar bussen staan.'

Hij rent eropaf.

'Wat staat daar op die bus! Dat is toch geen Nederlands?

Grutten, ik kan dat niet lezen, ik kan niet zien wat erop die bus staat.'

De muis rent om de bus.
Er staan mensen bij de bus, zij wachten op de chauffeur.

‘Waar gaat deze bus heen?’ vraagt de muis.
Niemand hoort de muis.
‘Waar gaat deze bus naartoe?’ schreeuwt Aartje.
Een Nederlandse man antwoordt: ‘hij gaat naar het vliegveld, jongetje.’
Hij kijkt naar een jongetje die vlakbij de bus staat.
‘Mijn zoon zei niets, meneer.’ reageert zijn vader.
‘O, ik dacht dat hij dat vroeg. Wie vroeg dat dan?’
Het blijft stil.
‘Ik moet niet naar het vliegveld,’ denkt de muis:
‘ik moet naar huis. Meneer Siem zal wel boos zijn als ik niet thuiskom.’
Hij trippelt verder.
Af en toe kijkt hij omhoog naar de winkelruiten.
‘Hoe kan dat, die letters kan ik ook niet lezen, ik snap er echt niks meer van!’

De muis zit uitgeput tegen een winkelpui.
Dan ziet hij tussen al de mensen een meneer met een koffer en een reistas.

HOOFDSTUK 5 HET VERKEERDE VLEGVELD.

De muis rent naar de koffer en kijkt of die open is.

Nee, dicht.

Misschien is de reistas open.

Net als Aartje wil zien of de reistas open is, tilt de man de tas op.

‘Daar is mijn bus.’ mompelt hij in het Frans.

Aartje schrikt als de bus piepend stopt.

De deuren gaan open en de chauffeur stapt uit.

Hij pakt de koffer en doet die in een speciale ruimte onder in de bus.

Aartje ziet dat niemand kijkt en rent de bus in.

‘Ziezo, denkt hij: ‘ik ben zo thuis.’

De meneer stapt in en gaat zitten met zijn reistas op schoot.

Aartje zit onder de bank, hij hoopt dat hij de reistas op de vloer zet.

Maar de meneer houdt zijn tas stevig vast.

Nu rent de muis stiekem door de bus.

Niemand ziet de muis.

Aartje zoekt andere reistassen, maar die zijn netjes opgeborgen.

Na een tijd stopt de bus, alle mensen stappen uit.

Als iedereen buiten staat, trippelt de muis ook uit de bus.

De muis schrikt van een opstijgend vliegtuig.

Het vliegt nog laag en maakt een heleboel herrie.

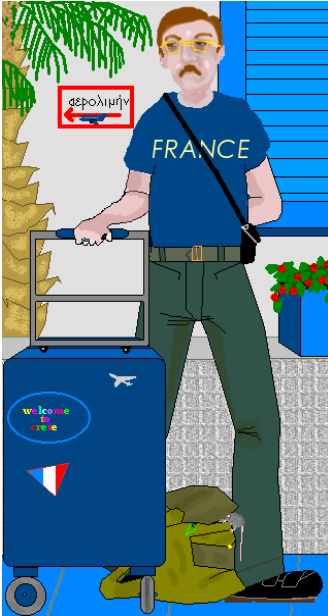
‘Oei,’ schrikt Aartje: ‘dat geluid heb ik eerder gehoord.

Ik zat dus in een vliegtuig, maar dat weet ik niet zeker.

Ik kon ook niets zien in die tas, ik dacht dat die auto dat gekke geluid maakte, misschien was hij kapot.

Moet ik weer in een vliegtuig om thuis te komen?

Waar is die meneer, misschien is zijn tas open.
Aartje zoekt de meneer, maar waar is die gebleven?
Daarnet stond hij nog bij de bus.
Gelukkig ziet de muis hem staan.

De meneer staat voor een muurtje.
Hij wacht op iemand.
Zijn tas staat op de grond.
Aartje kijkt aandachtig naar de koffer.
'Hé, daar staat een Nederlandse vlag op die koffer.
Die meneer zal wel naar Nederland gaan.
Dan ben ik snel weer thuis.' denkt de muis.
Aartje ziet niet dat de vlag er toch een beetje anders uitziet, het heeft alleen dezelfde kleuren.
Hij klimt meteen de tas in en verstopt zich tussen de spullen.
Oei muis, ga snel uit de tas!

Het is te laat, de meneer tilt de tas op en wandelt naar zijn vrouw.

'Wij moeten onze koffer afgeven, ons vliegtuig zal zo wel opstijgen.' zegt zij in het Frans.

Zij lopen naar de hal en geven hun koffer af.

Nu moeten zij door een poortje.

Het is erg druk bij het poortje.

Sommige mensen moeten hun schoenen uitdoen, er zit ijzer in. Daardoor gaat er een bel in het poortje.

'Zet uw tas maar op de lopende band.' zegt de mevrouw van de douane.(zeg: doe aane)

De tas valt op de grond en de muis valt eruit.

Hij verstopt zich snel.

Algauw komt de meneer met zijn vrouw aanlopen.

'We moeten even wachten,' zegt hij: 'het vliegtuig moet brandstof en onze koffers moeten er ook nog in.'

Zij gaan in een wachtruimte zitten.

Nu staat de reistas op de grond, de muis kan er niet in.

De tas is dicht.

'Weet je wat,' denkt de muis: 'ik ga vast in het vliegtuig, ik verstop mij wel onder een bank.'

Hij zet het op een rennen.

Niemand ziet de muis die vliegensvlug zijn weg naar het vliegtuig vindt.

Aartje heeft een prachtig plekje gevonden, hij wacht totdat het vliegtuig op zal stijgen.

Er komen veel mensen binnen, zij zoeken hun stoelnummer.

Als iedereen zit gaat de motor draaien en het vliegtuig komt in beweging.

'Hoi, ik ben gauw thuis.' denkt Aartje.

Oei muis, jij zit in het verkeerde vliegtuig!

Jij kan er niet meer uit.

Hoe kom jij in Nederland terug?

Maar de muis is blij, hij is blij dat er geen kat in het vliegtuig is.

Na een poos landt het vliegtuig in Frankrijk, alle mensen verlaten het vliegtuig en de muis rent er achteraan.

‘Ik hoop dat iemand zijn tas neerzet.’ denkt hij.

Gelukkig staan er verderop een heleboel koffers en tassen.

Voorzichtig trippelt hij erheen en verstopt zich af en toe tussen de koffers.

Een mevrouw gooit haar reistas op de grond omdat zij haar koffer van de lopende band moet pakken.

De muis kruipt in haar tas en verstopt zich weer onderin.

De mevrouw pakt de tas en loopt naar een taxi.

De taxichauffeur pakt de reistas van haar over en plaatst die in de kofferbak.

Eerst schudt de auto haast niet maar na een poos hobbelt de auto over een slechte landweg.

De muis wordt er misselijk van, hij is blij als de taxi stopt.

Als de mevrouw in de tas naar haar sleutel zoekt, springt de muis eruit.

‘O nee,’ gilt Aartje als hij om zich heen kijkt:

‘ik ben niet in de stad!’

Gelukkig piept hij zo hard dat er muizen komen aanhollen om te kijken wie er zo gilt.

Zij zijn ook niet te verstaan want zij spreken allemaal muizen- Frans, maar ze zijn wel erg aardig.

‘Kom mee naar ons huis,’ piepen zij: ‘rust maar wat uit.

Heb je honger? Waar kom jij vandaan? De vrouw was in Griekenland. Ben jij soms een Griekse muis? Kom jij uit Kreta? Wij begrijpen jou niet, jij spreekt natuurlijk Grieks.’

Aartje trippelt maar met de lieve muizen mee, hij wil gaan denken, denken hoe hij weer thuis moet komen.

EINDE.